

Sygn. akt V KK 207/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Patrycja Kotlarska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **L. B.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 30 czerwca 2020 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 1 lutego 2017 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W., wyrokiem z dnia 1 lutego 2017 r., sygn. akt II K (...), uznał oskarżonego L. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat. Jednocześnie, na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego w

okresie próby pod dozór kuratora, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. orzekł wobec niego obowiązek informowania kuratora o przebiegu próby.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 8 lutego 2017 r., wobec niezaskarżenia go przez strony postępowania.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść skazanego L.B. wniósł Prokurator Generalny. Zarzucił rażące naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 113 k.p.k. i art. 418 § 1 k.p.k., polegające na niepodpisaniu wydanego przez sąd orzekający w składzie jednoosobowym wyroku przez sędziego biorącego udział w jego wydaniu i ogłoszeniu, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, przewidzianą w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, stąd jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma skarżący, że zaskarżony wyrok zapadł z rażącym naruszeniem wskazanych w zarzucie kasacji przepisów postępowania, co miało istotny wpływ na treść wyroku.

Zgodnie z art. 113 k.p.k., orzeczenie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego, nie wyłączając przegłosowanego, chyba że orzeczenie zamieszczono w protokole. Zgodnie zaś z art. 418 § 1 k.p.k. ogłoszenie wyroku następuje po jego podpisaniu.

Jak wynika z akt sprawy, wydany w dniu 1 lutego 2017 r., w składzie jednoosobowym, wyrok nie został podpisany przez sędziego przewodniczącego. Został on następnie ogłoszony publicznie przez orzekającego w tej sprawie sędziego.

Zaniechanie podpisania wyroku przez sędziego orzekającego w sprawie w składzie jednoosobowym stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą, określoną w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. Uchybienie to w aktualnym stanie prawnym, nie może być w żaden sposób konwalidowane – skutkuje uchyleniem dotkniętego nim orzeczenia (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 28 lutego 2013 r., IV KK 36/13; z dnia 2 lutego 2012 r., IV KK 18/12, LEX nr 1119558; z dnia 4 listopada

2010 r., III KK 145/10, LEX nr 653504; z dnia 9 grudnia 2010 r., III KK 285/10, LEX nr 686811).

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy na podstawie art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania. W postępowaniu ponownym rzeczą tego Sądu będzie procedowanie z poszanowaniem przepisów postępowania karnego i uniknięcie stwierdzonych powyżej uchybień. Wymierzając oskarżonemu karę Sąd ten zobowiązany będzie uwzględnić działanie zakazu *reformationis in peius*.

Z tych względów orzeczono, jak na wstępie.